

Ukaz o proglašenju Zakona o potvrđivanju Konvencije Savjeta Evrope o sprječavanju terorizma

Proglašavam ZAKON O POTVRĐIVANJU KONVENCIJE SAVJETA EVROPE O SPRJEČAVANJU TERORIZMA, koji je donijela Skupština Crne Gore, na sedmoj sjednici prvog redovnog zasjedanja u 2008. godini, dana 29. jula 2008. godine.

Broj: 01-1537/2

Podgorica, 04. 08. 2008. godine

Predsjednik Crne Gore,
Filip Vujanović, s.r.

Zakon o potvrđivanju Konvencije Savjeta Evrope o sprječavanju terorizma

Zakon je objavljen u "Službenom listu CG - Međunarodni ugovori", br. 5/2008 od 7.8.2008. godine.

Član 1

Potvrđuje se Konvencija Savjeta Evrope o sprječavanju terorizma, sačinjena u Varšavi 16. maja 2005. godine, u originalu na engleskom i francuskom jeziku.

Član 2

Tekst Konvencije Savjeta Evrope o sprječavanju terorizma, u originalu na engleskom i u prevodu na crnogorski jezik, glasi:

K O N V E N C I J A S A V J E T A E V R O P E O S P R J

Države članice Savjeta Evrope i druge potpisnice ove Konvencije,

Smatrajući da je cilj Savjeta Evrope postizanje većeg jedinstva među članicama;

Priznajući vrijednost jačanja saradnje među stranama ugovornicama Konvencije;

U želji da preduzmu efikasne mjere radi sprečavanja terorizma i suzbijanja posebno javnih provokacija usmjerenih na vršenje terorističkih akata, kao i angažovanje i obuku u terorističke svrhe;

Svjesne velike zabrinutosti zbog povećanja broja terorističkih akata i povećane prijetnje terorizmom;

Svjesne opasne situacije u kojoj se nalaze oni koji su izloženi terorizmu, i s tim u vezi ponovo potvrđujući duboku solidarnost sa žrtvama terorizma i njihovim porodicama;

Priznajući da teroristička djela i akti koji su predmet ove Konvencije, bez obzira na počiniocima, ni u kom slučaju ne mogu se opravdati razlozima političke, filozofske, ideološke, rasne, etničke, vjerske ili druge slične prirode, i podsjećajući na obavezu svih strana ugovornica da spriječe takve akte i, ukoliko ih ne spriječe, da krivično gone izvršioce i da obezbijede njihovo kažnjavanje vodeći pritom računa o ozbiljnosti tih akata;

Podsjećajući na potrebu jačanja borbe protiv terorizma i ponovo potvrđujući da sve mjere koje se preduzimaju u cilju sprječavanja ili suzbijanja terorističkih djela moraju da poštuju vladavinu prava i demokratske vrijednosti, ljudska prava i osnovne slobode, kao i druge odredbe međunarodnog prava, uključujući, tamo gdje je to prikladno, međunarodno humanitarno pravo;

Priznajući da ova Konvencija nema za cilj da utiče na uspostavljene principe koji se odnose na slobodu izražavanja i slobodu udruživanja;

Podsjećajući da akti terorizma imaju za cilj, po svojoj prirodi ili kontekstu, da ozbiljno zastraše stanovništvo ili neprimjereno prisile neku vladu ili međunarodnu organizaciju da učini ili da se uzdrži od činjenja nekog akta ili da ozbiljno destabilizuje ili uništi osnovne političke, ustavne, ekonomske ili društvene strukture neke zemlje ili međunarodne organizacije;

Saglasile su se o sljedećem:

Član 1 - Terminologija

1. Za svrhe ove konvencije, "terorističko djelo" znači bilo koje djelo u okviru onoga što je definisano u nekom od ugovora navedenih u Aneksu.

2. Prilikom deponovanja instrumenata o ratifikaciji, prihvatanju, saglasnosti ili pristupanju, neka država ili Evropska zajednica koja nije strana u nekom ugovoru navedenom u Aneksu može izjaviti da u odnosu na primjenu ove konvencije ne smatra da taj ugovor predstavlja deo tog Aneksa. Ova deklaracija prestaje da važi odmah po stupanju na snagu tog ugovora za stranu koja je dala takvu izjavu, i koja će obavijestiti generalnog sekretara Savjeta Evrope o njegovom stupanju na snagu.

Član 2 - Cilj

Cilj ove konvencije je da se pojačaju naponi strana ugovornica u sprječavanju terorizma i njegovih negativnih posljedica na puno uživanje ljudskih prava, posebno prava na život, pomoću mjera koje se preduzimaju na nacionalnom nivou, kao i putem međunarodne saradnje, sa dužnim uvažavanjem postojećih primjenjivih multilateralnih ili bilateralnih ugovora ili sporazuma između strana ugovornica.

Član 3 - Nacionalne preventivne politike

1. Svaka strana ugovornica će preduzeti odgovarajuće mjere, posebno u oblasti obuke organa za primjenu zakona i drugih tijela, kao i u oblasti obrazovanja, kulture, informacija, medija i razvijanja svijesti javnosti, radi sprečavanja terorističkih djela i njihovih negativnih posljedica, poštujući pri tom obavezu poštovanja ljudskih prava kako je sadržano, gdje je primjenjivo za tu stranu ugovornicu, u Konvenciji za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda, Međunarodnom paktu o građanskim i političkim pravima i drugim međunarodno pravnim obavezama.

2. Svaka strana ugovornica će preduzeti mjere koje su potrebne radi poboljšanja i razvoja saradnje među nacionalnim organima, imajući u vidu sprečavanje terorističkih djela i njihove negativne posljedice, između ostalog, putem:

- razmjene informacija;
- poboljšanja fizičke zaštite lica i objekata;
- unapređenja obuke i planova za koordinaciju u civilnim nesrećama.

3. Svaka strana ugovornica će raditi na unapređenju tolerancije podsticanjem međuvjerskog dijaloga između kultura, gdje je to prikladno, nevladinih organizacija i drugih elemenata civilnog društva radi sprečavanja napetosti koje mogu dovesti do izvršenja terorističkih djela.

4. Svaka strana ugovornica će nastojati da jača svijest javnosti o postojanju, uzrocima i ozbiljnosti i opasnosti od terorističkih djela, kao i akata sadržanih u ovoj konvenciji i da razmotri mogućnost podsticanja javnosti da pruži činjeničnu, konkretnu pomoć svojim nadležnim organima koji mogu da doprinesu sprječavanju terorističkih djela sadržanih u ovoj konvenciji.

Član 4 - Međunarodna saradnja u sprječavanju

Strane ugovornice će, po potrebi i srazmjerno svojim sposobnostima, pružati pomoć i podršku jedna drugoj radi jačanja svojih kapaciteta za sprečavanje vršenja terorističkih djela, uključujući putem razmjene informacija i najbolje prakse, kao i putem obuke i drugih zajedničkih napora preventivnog karaktera.

Član 5 - Javno podsticanje na izvršenje terorističkog djela

1. Za svrhe ove konvencije, "javno podsticanje na vršenje terorističkog djela" znači upućivanje, ili na drugi način davanje poruke javnosti s

namjerom da se podstakne vršenje terorističkog djela, tamo gdje takvo ponašanje, bez obzira da li direktno podstiče na teroristička djela, stvara opasnost od izvršenja jednog ili više takvih djela.

2. Svaka strana ugovornica će usvojiti mjere koje mogu biti potrebne da se javno podsticanje na vršenje terorističkih djela, kao što je definisano u stavu 1, kada se vrši nezakonito i smišljeno, smatra krivičnim djelom prema domaćem zakonu.

Član 6 - Vrbovanje u terorističke svrhe

1. Za svrhe ove konvencije, "vrbovanje u terorističke svrhe" znači pozivanje drugog lica na vršenje ili učešće u vršenju terorističkog djela, ili pristupanje nekom udruženju ili grupi kako bi to lice doprinijelo izvršenju jednog ili više terorističkih djela od strane tog udruženja ili grupe.

2. Svaka strana ugovornica će donijeti mjere potrebne da se vrbovanje u terorističke svrhe, kako je definisano u stavu 1, kada se vrši nezakonito i smišljeno predstavlja krivično djelo prema domaćem zakonu.

Član 7 - Obuka u terorističke svrhe

1. Za svrhe ove konvencije, "obuka u terorističke svrhe" znači pružanje uputstava za pravljenje ili upotrebu eksploziva, vatrenog oružja ili drugog oružja ili otrovnih ili opasnih supstanci, ili drugih konkretnih metoda ili tehnika, radi izvršenja ili doprinosa izvršenju terorističkog djela, sa znanjem da će se vještine koje se pružaju koristiti u te svrhe.

2. Svaka strana ugovornica će donijeti mjere koje su potrebne da organizovanje obuke u terorističke svrhe, kako je definisano u stavu 1, kada se vrši nezakonito i smišljeno, predstavlja krivično djelo prema domaćem zakonu.

Član 8 - Irelevantnost da li je izvršeno terorističko djelo ili nije

Da bi neki akt predstavljao krivično djelo, shodno čl. 5 do 7 ove konvencije, nije potrebno da takvo terorističko djelo bude i stvarno izvršeno.

Član 9 - Sporedna krivična djela

1. Svaka strana ugovornica će usvojiti mjere koje su potrebne da bi po domaćem zakonu predstavljalo krivično djelo:

- a) Učešće u vidu saučesništva u djelu shodno čl. 5 do 7 ove konvencije;
- b) Organizovanje ili navođenje drugih na izvršenje djela shodno čl. 5 do 7 ove konvencije;
- c) Doprinos izvršenju jednog ili više krivičnih djela shodno čl. 5 do 7 ove konvencije od strane grupe lica koja djeluju u zajedničkom cilju.

Takav doprinos predstavlja namjeru i čini se:

- S ciljem da se dalje podstiče kriminalna aktivnost ili kriminalni cilj grupe, ukoliko takva aktivnost ili cilj podrazumijevaju izvršenje nekog od djela predviđenih čl. 5 do 7 ove konvencije, ili

- Sa saznanjem o namjeri grupe da izvrši djelo u smislu čl. 5 do 7 ove konvencije.

2. Svaka strana ugovornica će takođe usvojiti mjere koje su potrebne da se krivičnim djelom smatra, na osnovu i u skladu sa domaćim zakonom, izvršenje djela u pokušaju u smislu čl. 6 i 7 ove konvencije.

Član 10 - Odgovornost pravnih lica

1. Svaka strana ugovornica će donijeti mjere koje su potrebne, u skladu sa njenim pravnim principima, da se uspostavi odgovornost pravnih lica za učešće u djelima u smislu čl. 5 do 7 i 9 ove konvencije.

2. Zavisno od pravnih principa odnosno strane ugovornice, odgovornost pravnih lica može biti krivična, građanska ili upravna.

3. Takva odgovornost neće prejudicirati krivičnu odgovornost fizičkih lica koja su izvršila ta djela.

Član 11 - Sankcije i mjere

1. Svaka strana će donijeti mjere koje su potrebne kako bi se djela sadržana u čl. 5 do 7 i 9 ove konvencije kažnjavala efikasnim srazmjernim i odračavajućim kaznama.

2. Konačne presude ranije donijete u stranim državama za djela sadržana u ovoj konvenciji mogu se, u mjeri u kojoj to dozvoljava domaći zakon, uzeti u obzir prilikom odmjerenja kazne u skladu sa domaćim zakonom.

3. Svaka strana ugovornica će obezbijediti da pravna lica koja su odgovorna shodno članu 10 budu podvrgnuta efikasnim, srazmjernim i odgovarajućim krivičnim ili nekrivičnim sankcijama, uključujući novčane kazne.

Član 12 - Uslovi i garancije

1. Svaka strana ugovornica će obezbijediti da se uspostavljanje, implementacija i primjena kriminalizacije shodno čl. 5 do 7 i 9 ove konvencije izvrši vodeći računa o poštovanju obaveza u oblasti ljudskih prava, posebno prava na slobodu izražavanja, slobodu udruživanja i slobodu vjeroispovijesti, kao što je sadržano, gdje je to primjenljivo na tu stranu ugovornicu, u Konvenciji za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda, Međunarodnom paktu o građanskim i političkim pravima, i drugim obavezama na osnovu međunarodnog prava.

2. Uspostavljanje, implementacija i primjena kriminalizacije shodno čl. 5 do 7 i 9 ove konvencije treba takođe da podliježe principu srazmjernosti u pogledu legitimnosti ciljeva koji se ostvaruju i potrebe za njima u demokratskom društvu, i treba da isključe bilo kakav oblik samovolje i diskriminacije ili rasističkog tretmana.

Član 13 - Zaštita, nadoknada i podrška žrtvama terorizma

Svaka strana ugovornica će donijeti mjere koje su potrebne za zaštitu i podršku žrtava terorizma izvršenog na njenoj teritoriji. Ove mjere mogu da obuhvate, preko odgovarajućeg nacionalnog programa i shodno domaćim zakonima i propisima, između ostalog, finansijsku pomoć i nadoknadu žrtvama terorizma i članovima njihove najuže porodice.

Član 14 - Nadležnost

1. Svaka strana će preduzeti mjere koje su potrebne za uspostavljanje njene nadležnosti za djela sadržana u ovoj konvenciji:

- a) kada je djelo izvršeno na teritoriji te strane;
- b) kada je djelo izvršeno na brodu koji plovi pod zastavom te strane, ili na vazduhoplovu registrovanom po zakonima te strane;
- c) kada je djelo izvršio državljanin te strane.

2. Svaka strana može takođe da uspostavi nadležnost za djela sadržana u ovoj konvenciji:

- a) kada je djelo bilo usmjereno na, ili je dovelo do izvršenja, djela iz člana 1 ove konvencije, na teritoriji ili protiv državljanina te strane;
- b) kada je djelo bilo usmjereno protiv ili je dovelo do izvršenja djela iz člana 1 ove konvencije, protiv nekog objekta države ili vlade te strane u inostranstvu, uključujući prostorije diplomatskog ili konzularnog predstavištva te strane;
- c) kada je djelo bilo usmjereno prema, ili je dovelo do djela iz člana 1 ove konvencije, a izvršeno je u pokušaju da se ta strana primora da učini ili da se uzdrži od činjenja nekih djela;

d) kada je djelo učinilo lice bez državljanstva koje ima stalni boravak na teritoriji te strane;

e) kada je djelo učinjeno u vazduhoplovu koji je vlasništvo vlade te strane.

3. Svaka strana će donijeti mjere koje budu potrebne radi uspostavljanja svoje nadležnosti za djela sadržana u ovoj konvenciji u slučaju kada se navodni izvršilac nalazi na njenoj teritoriji, a ona ga ne izruči strani čija se jurisdikcija zasniva na pravilu o jurisdikciji koje postoji i po zakonu zamoljene strane.

4. Ova konvencija ne isključuje bilo kakvu nadležnost u krivičnim stvarima koje se vrši u skladu sa domaćim zakonodavstvom.

5. Kada ne samo jedna strana polaže pravo na jurisdikciju u slučaju navodno učinjenog djela sadržanog u ovoj konvenciji, strane koje su u to uključene će se, po potrebi, konsultovati kako bi se utvrdila najadekvatnija nadležnost za krivično gonjenje.

Član 15 - Obaveza istrage

1. Po prijemu informacije da se neko lice, koje je izvršilo ili za koje se tvrdi da je izvršilo neko djelo iz ove konvencije, nalazi na njenoj teritoriji, zainteresovana strana će preduzeti potrebne mjere shodno domaćem zakonu radi ispitivanja činjenica sadržanih u toj informaciji.

2. Pošto ustanovi da okolnosti to opravdavaju, strana na čijoj teritoriji se nalazi izvršilac ili lice za koje se tvrdi da je izvršilac, preduzeće odgovarajuće mjere u skladu sa domaćim zakonom da bi se obezbijedilo prisustvo tog lica radi krivičnog gonjenja ili ekstradicije.

3. Svako lice na koje se primjenjuju mjere iz stava 2, ima pravo na sljedeće:

a) da komunicira bez odlaganja sa najbližim odgovarajućim predstavnikom države čiji je državljanin ili koja je po drugom osnovu nadležna za zaštitu prava tog lica ili, ako se radi o licu bez državljanstva, sa državom na čijoj teritoriji to lice ima uobičajeno mjesto boravka;

- b) da ga posjećuje predstavnike te države;
- c) da bude obaviješten o svojim pravima iz tačke a i b.

4. Prava spomenuta u stavu 3 vršiče se u skladu sa zakonima i propisima strane na čijoj teritoriji izvršilac ili navodni izvršilac boravi, shodno odredbama da ti zakoni i propisi moraju u potpunosti omogućiti realizaciju ciljeva zbog kojih su data prava iz stava 3.

5. Odredbe st. 3 i 4 neće prejudicirati pravo bilo koje strane koja tvrdi da ima nadležnost shodno članu 14 stavovi 1 tačka c i 2 tačka d da pozove Međunarodni komitet crvenog krsta da komunicira sa navodnim počiniocem i posjeti ga.

Član 16 - Neprimjenjivanje Konvencije

Ova konvencija se neće primjenjivati ukoliko je bilo koji od akata shodno čl. 5 do 7 i 9 izvršen samo u jednoj državi, ako je navodni počinitelj državljanin te države i nalazi se na teritoriji te države, i nijedna druga država nema osnov shodno članu 14, st. 1 i 2 ove konvencije, za vršenje jurisdikcije, pri čemu se podrazumijeva da će se u tim slučajevima, po potrebi, primjenjivati članovi 17 i od 20 do 22 ove konvencije.

Član 17 - Međunarodna saradnja u krivičnim stvarima

1. Strane će jedna drugoj pružati najveću pomoć u vezi sa krivičnom istragom ili krivičnim postupkom ili postupkom ekstradicije u smislu akata sadržanih u čl. 5 do 7 i 9 ove konvencije, uključujući pomoć u pribavljanju dokaza kojima raspolažu, potrebnih za vođenje postupka. Strane će izvršavati svoje obaveze iz stava 1 u skladu sa bilo kojim ugovorima ili drugim sporazumima o uzajamnoj pravnoj pomoći koji su eventualno među njima zaključeni. Ukoliko ne postoje takvi ugovori ili sporazumi, strane će pružati jedna drugoj pomoć u skladu sa domaćim zakonodavstvom.

2. Strane će međusobno saradivati u najvećoj mogućoj mjeri u skladu sa odgovarajućim zakonom, ugovorima, sporazumima i aranžmanima strane od koje se to traži u vezi sa krivičnom istragom ili postupcima koji se odnose na akte zbog kojih pravno lice može biti odgovorno prema članu 10 ove konvencije u strani koja traži.

3. Svaka strana može razmotriti uspostavljanje dodatnih mehanizama kako bi sa drugim stranama razmijenila informacije ili dokaze koji su potrebni za utvrđivanje krivične, građanske ili upravne odgovornosti shodno članu 10.

Član 18 - Izručenje ili krivično gonjenje

1. Strana na čijoj teritoriji se nalazi navodni izvršilac će, ukoliko ima jurisdikciju u skladu sa članom 14, a ne izruči to lice, biti obavezna bez ikakvog izuzetka i bez obzira na to da li je krivično djelo izvršeno na njenoj teritoriji, bez neosnovanog odlaganja dostaviti slučaj njenim nadležnim organima radi krivičnog gonjenja, putem postupka koji se vodi u skladu sa zakonima te strane. Organi će donijeti odluku na isti način kao i u slučaju bilo kog drugog ozbiljnog krivičnog djela po zakonu te strane.

2. Kad god strana ima pravo, po domaćem zakonu, na izručenje ili da na drugi način preda nekog svog državljanina samo pod uslovom da to lice bude vraćeno toj strani radi izdržavanja kazne izrečene na osnovu suđenja ili vođenja postupka, zbog čega je traženo izručenje ili predaja tog lica, a ova strana i strana koja traži izručenje tog lica saglasne su s ovom opcijom i drugim uslovima koje smatraju odgovarajućim, da su takvo uslovno izručenje ili predaja dovoljni za izvršenje obaveze sadržane u stavu 1.

Član 19 - Izručenje

1. Krivična djela sadržana u čl. 5 do 7 i 9 ove konvencije smatraće se da su uključeni kao krivična djela zbog kojih se može vršiti izručenje na osnovu bilo kojeg ugovora o ekstradiciji koji je zaključen između bilo koje strane prije stupanja na snagu ove konvencije. Strane se obavezuju da će takva krivična djela uključiti u krivična djela koja podliježu izručenju u svakom ugovoru o ekstradiciji koji će oni naknadno među sobom zaključiti.

2. Kada strana koja ekstradiciju uslovljava postojanjem ugovora primi zahtjev za ekstradiciju od druge strane sa kojom nema zaključen ugovor o ekstradiciji, strana od koje se to traži može, ako tako odluči, da ovu Konvenciju smatra pravnim osnovom za ekstradiciju u pogledu krivičnih djela sadržanih u članovima 5 do 7 i 9 ove konvencije. Ekstradicija podliježe drugim uslovima predviđenim pravnim sistemom strane od koje se to traži.

3. Strane koje ne uslovljavaju ekstradiciju postojanjem ugovora, priznaće krivična djela sadržana u članovima 5 do 7 i 9 ove konvencije kao krivična djela zbog kojih može doći do uzajamne ekstradicije, pod uslovima predviđenim zakonom strane od koje se to traži.

4. Po potrebi, krivična djela sadržana u članovima 5 do 7 i 9 ove konvencije smatraće se, u cilju ekstradicije između strana, da su izvršeni ne samo u mjestu gdje su se dogodili, već takođe i na teritoriji strana koje su uspostavile jurisdikciju u skladu sa članom 14.

5. Odredbe svih ugovora i sporazuma o ekstradiciji koji su zaključeni između strana u pogledu krivičnih djela sadržanih u članovima 5 do 7 i 9 ove konvencije smatraće se da su modifikovani između strana toliko da su postali nespojivi sa ovom konvencijom.

Član 20 - Isključenje klauzule o političkom izuzeću

1. Nijedno krivično djelo iz članova 5 do 7 i 9 ove konvencije neće se smatrati, za svrhe ekstradicije ili uzajamne pravne pomoći, političkim krivičnim djelom, krivičnim djelom koje je u vezi sa političkim krivičnim djelom, ili krivičnim djelom inspirisanim političkim motivima. Stoga se zahtjev za ekstradiciju ili uzajamnu pravnu pomoć zasnovanu na takvom krivičnom djelu ne može odbiti isključivo na osnovu toga što se radi o političkom krivičnom djelu ili krivičnom djelu koje je u vezi sa političkim krivičnim djelom ili krivičnim djelom koje je inspirisano političkim motivima.

2. Bez obzira na primjenu čl. 19 do 23 Bečke konvencije o ugovornom pravu od 23. maja 1969. godine u odnosu na druge članove ove konvencije, bilo koja država ili Evropska zajednica može, u vrijeme potpisivanja ili prilikom deponovanja svog instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju Konvenciji, izjaviti da zadržava pravo da ne primjenjuje stav 1 ovog člana u pogledu ekstradicije zbog krivičnog djela sadržanog u ovoj konvenciji. Strana se obavezuje da primjenjuje ovakvu rezervu od slučaja do slučaja, na osnovu propisno obrazložene odluke.

3. Svaka strana može potpuno ili djelimično povući tu rezervu koju je stavila shodno stavu 2 davanjem izjave upućene generalnom sekretaru Savjeta Evrope koja stupa na snagu datumom njenog prijema.

4. Strana koja je stavila rezervu shodno stavu 2 ovog člana ne može tražiti primjenu stava 1 ovog člana od bilo koje druge strane; međutim, može, ukoliko je njena rezerva djelimična ili uslovna, tražiti primjenu ovog člana u mjeri u kojoj ga je sama prihvatila.

5. Rezerva će važiti za period od tri godine od dana stupanja na snagu ove konvencije u pogledu odnosne strane. Međutim, takva rezerva se može obnoviti za naknadne periode istog trajanja.

6. Dvanaest mjeseci prije isteka rezerve, generalni sekretar Savjeta Evrope će obavijestiti o njenom isteku zainteresovanu stranu. Najviše u roku od tri mjeseca prije isteka, strana će obavijestiti generalnog sekretara Savjeta Evrope da ona produžava, modifikuje ili povlači svoju rezervu. Ukoliko neka strana obavijesti generalnog sekretara Savjeta Evrope da produžava rezervu, ona će to obrazložiti razlozima u prilog tog produženja. Ukoliko odnosna strana ne obavijesti o tome generalni sekretar Savjeta Evrope će obavijestiti tu stranu da se smatra da se rezerva automatski produžava za naredni period od šest mjeseci. Ukoliko odnosna strana ne obavijesti o svojoj namjeri da produži ili modifikuje svoju rezervu prije isteka tog perioda, rezerva zastarijeva.

7. Ukoliko neka strana ne isporučiti neko lice primjenjujući ovu rezervu, nakon prijema zahtjeva za ekstradiciju od druge strane, ona će taj slučaj dostaviti, bez ikakvih izuzetaka i bez nepotrebnog odlaganja, njenim nadležnim organima radi krivičnog gonjenja, ukoliko se strana koja traži i strana od koje se traži drugačije ne dogovore. Nadležni organi će, u cilju krivičnog gonjenja na području strane od koje se traži, donijeti odluku na isti način kao u slučaju bilo kakvog teškog krivičnog djela po zakonu te strane. Strana od koje se traži će obavijestiti, bez neosnovanog odlaganja o konačnom ishodu postupka, stranu koja traži i generalnog sekretara Savjeta Evrope koji će je dostaviti stranama radi konsultacije, u skladu sa članom 30.

8. Odluka o odbijanju zahtjeva za ekstradiciju na osnovu rezerve hitno će se dostaviti strani koja traži. Ukoliko se u razumnom roku ne donese sudska odluka o tome u strani od koje se traži, shodno stavu 7, strana koja traži može o toj činjenici obavijestiti generalnog sekretara Savjeta Evrope, koji će tu stvar uputiti na konsultaciju strana shodno članu 30. Na konsultacijama će se ta stvar razmotriti i izdat će se mišljenje o saglasnosti tog odbijanja sa Konvencijom, što će biti dostavljeno Komitetu ministra radi izdavanja deklaracije o tome. Prilikom vršenja svojih funkcija shodno ovom stavu, Komitet ministara će se okupiti u sastavu ograničenom na države članice.

Član 21 - Klauzula o diskriminaciji

1. Ništa u ovoj konvenciji se neće tumačiti kao nametanje obaveze izručenja niti pružanja uzajamne pravne pomoći, ukoliko strana od koje se traži ima čvrste osnove da vjeruje da zahtjev za ekstradiciju zbog krivičnog djela iz članova 5 do 7 i 9, ili radi uzajamne pravne pomoći u vezi sa takvim krivičnim djelom, nije učinjena radi krivičnog gonjenja ili kažnjavanja lica zbog njegove rase, vjere, nacionalnosti, etničkog porijekla ili političkog ubjeđenja, ili da bi prihvatanje tog zahtjeva nanijelo štetu tom licu zbog bilo kojeg od ovih razloga.

2. Ništa iz ove konvencije se neće tumačiti kao nametanje obaveze izručenja ukoliko lice koje je predmet zahtjeva za ekstradiciju rizikuje da bude izloženo mučenju ili neljudskom ili ponižavajućem postupanju ili kažnjavanju.

3. Ništa iz ove konvencije se neće tumačiti bilo kao nametanje obaveze izručenja ako lice koje je predmet zahtjeva za ekstradiciju rizikuje da bude izloženo smrtnoj kazni ili, u slučaju da zakon strane od koje se traži ne dozvoljava kaznu doživotnog zatvora, doživotni zatvor bez mogućnosti pomilovanja, osim ukoliko, na osnovu ugovora o ekstradiciji, strana od koje se traži nije u obavezi da izvrši izručenje ako strana koja traži da garancije koje strana od koje se traži smatra dovoljnim, da neće biti izrečena smrtna kazna ili, ukoliko bude izrečena, da neće biti izvršena, ili da, odnosno lice neće biti osuđeno na doživotni zatvor bez prava na pomilovanje.

Član 22 - Uobičajeno informisanje

1. Bez štete po sopstvenu istragu ili postupak, nadležni organi jedne strane mogu, bez prethodnog zahtjeva druge strane, dostaviti nadležnim organima druge strane informacije prikupljene u okviru njene istrage, ukoliko smatra da bi otkrivanje takvih informacija moglo da pomogne strani koja prima te informacije u pokretanju ili vođenju istrage ili postupka ili može dovesti do podnošenja zahtjeva te strane na osnovu ove konvencije.

2. Strana koja pruža informacije može, shodno svom nacionalnom pravu, nametnuti uslove o njihovom korišćenju strani koja ih prima.

3. Strana koja prima informacije dužna je da se pridržava tih uslova.

4. Međutim, svaka strana može, u svako doba, u deklaraciji upućenoj generalnom sekretaru Savjeta Evrope izjaviti da zadržava pravo da se ne povinuje uslovima koje postavlja strana koja dostavlja informacije, shodno gore navedenom stavu 2 osim ako prethodno ne dobije obavještenje o karakteru informacije koja će se dostaviti i ne saglasi se sa njenim dostavljanjem.

Član 23 - Potpisivanje i stupanje na snagu

1. Ova konvencija će biti otvorena za potpisivanje svim državama članicama Savjeta Evrope, Evropske zajednice i državama nečlanicama koje su učestvovala u njenoj izradi.

2. Ova konvencija podliježe ratifikaciji, prihvatanju ili odobravanju. Instrumenti ratifikacije, prihvatanja ili odobravanja biće deponovani kod generalnog sekretara Savjeta Evrope.

3. Ova konvencija stupa na snagu prvog dana u mjesecu koji slijedi poslije isteka perioda od tri mjeseca od datuma kada je šest potpisnica, uključujući najmanje četiri države članice Savjeta Evrope, izrazilo saglasnost da ih ova konvencija obavezuje shodno odredbama stava 2.

4. Za bilo koju potpisnicu koja naknadno izrazi saglasnost da je ova konvencija obavezuje, ova konvencija stupa na snagu prvog dana u mjesecu koji slijedi po isteku perioda od tri mjeseca od datuma kada je ona izrazila saglasnost da je ova konvencija obavezuje shodno odredbama stava 2.

Član 24 - Pristupanje Konvenciji

1. Poslije stupanja na snagu ove konvencije, Komitet ministara Savjeta Evrope može, nakon konsultacija i pribavljanja jednoglasne saglasnosti strana u Konvenciji, pozvati bilo koju državu koja je članica Savjeta Evrope i koja nije učestvovala u izradi ove Konvencije da pristupi ovoj konvenciji. Odluka o tome donosi se većinom glasova shodno članu 20 tačka d Statuta Savjeta Evrope i jednoglasnom voljom predstavnikâ strana koje imaju pravo da učestvuju u radu Komiteta ministara.

2. U odnosu na bilo koju državu koja pristupa ovoj konvenciji shodno gore navedenom stavu 1, ova konvencija stupa na snagu prvog dana u mjesecu koji slijedi nakon isteka perioda od tri mjeseca od datuma deponovanja instrumenta o pristupanju kod generalnog sekretara Savjeta Evrope.

Član 25 - Teritorijalna primjena

1. Svaka država ili Evropska zajednica može, u vrijeme potpisivanja ili prilikom deponovanja svog instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju, navesti teritoriju ili teritorije na koje se ova konvencija odnosi.

2. Svaka strana može, u bilo kom narednom periodu, putem izjave upućene generalnom sekretaru Savjeta Evrope, proširiti primjenu ove konvencije na bilo koju drugu teritoriju navedenu u toj izjavi. U odnosu na takvu teritoriju, ova konvencija stupa na snagu prvog dana u mjesecu koji slijedi nakon isteka perioda od tri mjeseca poslije datuma prijema izjave od strane generalnog sekretara.

3. Svaka izjava data u skladu sa prethodna dva stava može, u odnosu na bilo koju teritoriju koja se navodi u takvoj izjavi, biti povučena obavještenjem generalnog sekretara Savjeta Evrope o tome. Povačenje stupa na snagu prvog dana u mjesecu koji slijedi po isteku perioda od tri mjeseca od datuma prijema takvog obavještenja od strane generalnog sekretara.

Član 26 - Djelovanje Konvencije

1. Ova konvencija dopunjuje primjenjive multilateralne ili bilateralne ugovore ili sporazume zaključene između strana, uključujući odredbe sljedećih ugovora Savjeta Evrope:

- Evropska konvencija o ekstradiciji, otvorena za potpisivanje 13. decembra 1957. godine u Parizu (ETS br. 24);

- Evropska konvencija o uzajamnoj pomoći u krivičnim stvarima, otvorena za potpisivanje 20. aprila 1959. godine u Strazburu (ETS br. 30);

- Evropska konvencija o suzbijanju terorizma, otvorena za potpisivanje 27. januara 1977. godine u Strazburu (ETS br. 90);

- Dodatni protokol uz Evropsku konvenciju o uzajamnoj pomoći u krivičnim stvarima, otvorena za potpisivanje 17. marta 1978. godine u Strazburu (ETS br. 99);

- Drugi dodatni protokol uz Evropsku konvenciju o uzajamnoj pomoći u krivičnim stvarima, otvoren za potpisivanje 17. marta 1978. godine u Strazburu (ETS br. 182);

- Protokol kojim se mijenja Evropska konvencija o suzbijanju terorizma, otvoren za potpisivanje 15. maja 2003. u Strazburu (ETS br. 190).

2. Ukoliko su dvije ili više strana već zaključile sporazum ili ugovor o pitanjima iz djelokruga ove Konvencije ili su na drugi način uspostavile međusobne odnose u vezi sa takvim pitanjima, ili ako to budu učinile u budućnosti, one će takođe imati pravo da na odgovarajući način primijene taj sporazum ili ugovor, ili da regulišu te odnose. Međutim ako strane uspostavljaju svoje odnose u pitanjima iz djelokruga ove konvencije, na način koji se razlikuje od onoga koji je njome predviđen, one će to činiti tako da to ne bude u suprotnosti sa ciljevima i principima ove konvencije.

3. Strane koje su članice Evropske unije će u svojim međusobnim odnosima primjenjivati pravila Zajednice i Evropske unije ukoliko postoje pravila Zajednice ili Evropske unije kojima se reguliše ta konkretna materija i koja je primjenjiva na konkretan slučaj, bez štete po njenu punu primjenu zajedno sa drugim stranama.

4. Ništa iz ove konvencije neće uticati na druga prava, obaveze i odgovornosti strane i lica na osnovu međunarodnog prava, uključujući međunarodno humanitarno pravo.

5. Ovom konvencijom se ne regulišu aktivnosti oružanih snaga za vrijeme oružanog sukoba s obzirom na to da su ovakve odredbe predviđene međunarodnim humanitarnim pravom kojim se to reguliše, dok aktivnosti koje preduzimaju vojne snage neke strane u vršenju svojih službenih dužnosti u mjeri u kojoj je to regulisano drugim pravilima međunarodnog prava nijesu takođe regulisane ovom konvencijom.

Član 27 - Izmjene i dopune Konvencije

1. Izmjene i dopune ove konvencije može predložiti bilo koja strana, Komitet ministara Savjeta Evrope ili konsultacija strana.

2. Svaki predlog za izmjenu ili dopunu Konvencije stranama će saopštiti generalni sekretar Savjeta Evrope.

3. Štaviše, svaka izmjena ili dopuna koju predloži neka strana ili Komitet ministara dostaviće se konsultaciji strana, koje će dostaviti Komitetu ministara svoje mišljenje o predloženom amandmanu.

4. Komitet ministara će razmotriti predloženi amandman i svako mišljenje koje je dostavila konsultacija strana, i može odobriti tu izmjenu

ili dopunu.

5. Tekst bilo kog amandmana koji je odobrio Komitet ministara shodno stavu 4 biće dostavljen stranama radi prihvatanja.

6. Svaki amandman koji je odobren shodno stavu 4 stupa na snagu tridesetog dana pošto su sve strane obavijestile generalnog sekretara da su ga prihvatile.

Član 28 - Revizija Aneksa

1. U cilju ažuriranja spiska ugovora u Aneksu, bilo koja strana ili Komitet ministara mogu predložiti amandmane. Ti predlozi amandmana odnose se samo na univerzalne ugovore zaključene u okviru sistema Ujedinjenih nacija koji se konkretno odnose na međunarodni terorizam i koji su stupili na snagu. O njima će strane obavijestiti generalni sekretar Savjeta Evrope.

2. Pošto se konsultuju sa stranama nečlanicama, Komitet ministara može usvojiti predloženi amandman većinom koju predviđa član 20d Statuta Savjeta Evrope. Amandman stupa na snagu po isteku period od godinu dana od datuma kada je dostavljen stranama. Tokom ovog perioda, svaka strana može obavijestiti generalnog sekretara Savjeta Evrope o bilo kakvoj primjedbi koju ima u vezi sa stupanjem na snagu tog amandmana u odnosu na tu stranu.

3. Ukoliko jedna trećina strana obavijesti generalnog sekretara Savjeta Evrope da ima primjedbu u odnosu na stupanje na snagu amandmana, taj amandman neće stupiti na snagu.

4. Ukoliko manje od jedne trećine strana stavi primjedbu, amandman će stupiti na snagu za one strane koje nijesu stavile primjedbu.

5. Pošto amandman stupi na snagu shodno stavu 2, a strana stavi primjedbu na to, taj amandman će stupiti na snagu za tu stranu prvog dana u mjesecu koji slijedi poslije datuma kada je obavijestila generalnog sekretara Savjeta Evrope o njegovom prihvatanju.

Član 29 - Rješavanje sporova

U slučaju spora između strana u pogledu tumačenja ili primjene ove konvencije, one će zatražiti rješavanje tog spora putem pregovora ili bilo kojim drugim mimim putem koji one izaberu, uključujući upućivanje spora arbitražnom sudu, čije će odluke biti obavezujuće za strane u sporu, ili Međunarodnom sudu pravde, zavisno od dogovora strana.

Član 30 - Konsultacije strana

1. Strane će se povremeno konsultovati o:

a) podnošenju predloga kako bi se olakšalo ili poboljšalo efikasno korišćenje i primjena ove konvencije, uključujući utvrđivanje eventualnih problema i posljedica bilo kakve izjave date shodno ovoj konvenciji;

b) formulisanju stavova o saglasnosti o odbijanju izručenja koje je od njih zatraženo shodno članu 20 stav 8;

c) dostavljanju predloga za izmjenu ili dopunu ove konvencije, shodno članu 27;

d) formulisanju stavova o bilo kom predlogu za izmjenu ili dopunu ove konvencije koji im je dostavljen shodno članu 27 stav 3;

e) izražavanju stava o bilo kom pitanju koje se odnosi na primjenu ove konvencije o olakšavanju razmjene informacija o značajnim razvojjima u oblasti prava, politike i tehnologije.

2. Konsultaciju strana saziva generalni sekretar Savjeta Evrope kad god to smatra potrebnim, a u svakom slučaju kada većina strana ili Savjet ministara to zahtijeva.

3. U vršenju dužnosti na osnovu ovog člana, stranama će pomoći Sekretarijat Savjeta Evrope.

Član 31 - Otkazivanje

1. Svaka strana može, u bilo koje doba, da otkáže ovu konvenciju obavještavajući o tome generalnog sekretara Savjeta Evrope.

2. Takvo otkazivanje stupa na snagu prvog dana u mjesecu koji slijedi poslije isteka perioda od tri mjeseca od datuma prijema obavještenja od strane generalnog sekretara.

Član 32 - Obavješćavanje

1. Generalni sekretar Savjeta Evrope će obavijestiti države članice Savjeta Evrope, Evropsku zajednicu, države nečlanice koje su učestvovala u izradi ove konvencije, kao i sve države koje su pristupile ili su pozvane da pristupe ovoj konvenciji o:

a) svakom potpisu;

b) deponovanju bilo kog instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju;

c) svakom datumu stupanja na snagu ove konvencije shodno članu 23;

d) svakoj izjavi datoj shodno članu 1 stav 2, članu 22 stav 4 i člana 25;

e) svakom drugom aktu, obavještenju ili komunikaciji u vezi sa ovom Konvencijom.

U potvrdu čega su dolje potpisani, koji su za to propisno ovlašćeni, potpisali ovu konvenciju.

Sačinjeno u Varšavi, ovog šesnaestog dana maja 2005. godine, na engleskom i francuskom jeziku, od kojih su oba teksta jednako vjerodostojna, u jednom primjerku koji je deponovan u arhivama Savjeta Evrope. Generalni sekretar Savjeta Evrope će dostaviti ovjerene kopije svakoj državi članici Savjeta Evrope, Evropskoj zajednici, državama nečlanicama koje su učestvovala u izradi ove Konvencije, i svakoj državi koja je pozvana da joj pristupi.

ANEKS

1. Konvencija o suzbijanju nezakonite otmice vazduhoplova, potpisana je u Hagu 16. decembra 1970;

2. Konvencija o suzbijanju nezakonitih akata protiv bezbjednosti civilne avijacije, zaključena u Montrealu 23. septembra 1971. godine;

3. Konvencija o suzbijanju i kažnjavanju krivičnih djela protiv međunarodno zaštićenih lica, uključujući diplomatske predstavnike, usvojena u Njujorku 14. decembra 1973. godine;

4. Međunarodna konvencija protiv uzimanja talaca, usvojena u Njujorku 17. decembra 1979. godine;

5. Konvencija o fizičkoj zaštiti nuklearnog materijala, usvojena u Beču 3. marta 1980. godine;

6. Protokol o suzbijanju nezakonitih akata nasilja na aerodromima koji se koriste u Međunarodnom civilnom vazduhoplovstvu, sačinjen u Montrealu 24. februara 1988;

7. Konvencija o suzbijanju nezakonitih akata protiv bezbjednosti pomorske plovidbe, sačinjena u Rimu 10. marta 1988;

8. Protokol o suzbijanju nezakonitih akata protiv bezbjednosti fiksnih platformi koje se nalaze u epikontinentalnom pojasu, sačinjen u Rimu 10. marta 1988;

9. Međunarodna konvencija o suzbijanju terorističkih bombaških napada, usvojena u Njujorku 15. decembra 1997;

10. Međunarodna konvencija o suzbijanju finansiranja terorizma, usvojena u Njujorku 9. decembra 1999.

Član 3

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu Crne Gore".

SU-SK Broj 01-733/5

Podgorica, 29. jula 2008. godine

SKUPŠTINA CRNE GORE

**PREDSJEDNIK,
Ranko Krivokapić, s.r.**